AVENTURILE DETECTIVULUI WILLIAM THARPS

JOCHEUL DISPARUT

ROMAN SPORTIV de GEORGE MEIRS

TRADUCERE de CONST. TOMESCU

CAP. IV

Scrisoarea mortului

— Va să zică, Jack Smithson și d-ta, ați recunoscut cadavrul ca fiind cel al lui Arthur Winggs?

Ducele privi pe amicul meu cu același ochi cu care privești un nebun. Era așa de mirat că i se pune o atare întrebare încât uitase să răspundă.

— Era chiar jocheul d-tale?, insista edectivul. A fost greu de recunoscut?

— Nu, nu tocmai ușor, răspunse ducele, care însfârșit, putu să vorbească. Fața îi era așa de mult devastată de cele două glonțe, încât a trebuit să-l privim dela foarte mică distanță pentru a putea stabili identitatea sărmanului jocheu.

— Și ce ați spune, dacă cineva ar susține că v'ați înșelat.

— Nu cred să se întâmple așa ceva.

— Eu sunt sigur că o să se întâmple.

Vizitatorul nostru avu un gest de îndoială.

— Winggs, spuse simplu William Tharps, a trimis ieri prietenei sale o scrisoare, pe care poliția a interceptat-o.

Ducele zâmbi.

— E opera vreunui farsor, spuse el, neîncrezător.

— Iat-o !

Detectivul îi întinse scrisoarea.

Ducele nu aruncă decât o privire asupra scrisului și rămase încremenit.

— E dela el, spuse el cu vocea sugrumată.

— Parchetul a și autentificat-o, spuse amicul meu. Mărturisește că asta e o surpriză la care nu te așteptai de loc.

Nefericitul duce era livid; nu știa dacă trebue să se bucure că Winggs trăiește. După o clipă însă el își reveni. Satisfacția de a ști că dispariția jocheului nu era decât o fugă, și aceea de a putea să spere că îl va avea din nou lângă el în ziua alergării „Grand-Prix"-ului, îi însenină fața.

Stătu mult timp tăcut, apoi un suspin adânc îi sgudui pieptul.

— Ah, dușul a fost prea fierbinte.

Și cum noi îl felicitam, el ne strânse mâinile :

— Trebuie să-l anunț și pe Smithson, spuse el, și încă cu multe menajamente căci bietul om ar putea să moară de bucurie.

El plecă, trântind ușa în graba lui de a ajunge până la locuința antrenorului. Prin fereastra deschisă, îl văzurăm alergând până la mașină.

— Prietenul nostru, observă Tharps, o să fie foarte fericit dacă își regăsește jocheul. Dar toate astea nu ne descurcă de loc pe noi și mărturisesc foarte sincer că această întâmplare neașteptată mă derutează complet.

Aceeași era și părerea lui Asselin. Acesta era aproape nemulțumit de faptul că Winggs nu era mort.

— Cine ar putea fi mortul de la Givet ? Ce amestec poate avea jocheul Winggs în această moarte ?

Mă întorsei spre Tharps care pronunța încet aceste cuvinte ca și cum ar fi vorbit pentru el însuși.

— Ce amestec are Winggs în această dramă ? repetă el pe acelaș ton.

Detectivul, care se plimba în lung și în latul camerii, se opri, privirile lui reci le căutară pe ale mele, avu un râs sec, înălță imperceptibil din umeri, apoi se întoarse și începu să se plimbe din nou.

— Evident, observă Asselin, pentru a mă lumina, evident, hârtiile lui Winggs, bijuteriile și banii lui nu s'au putut deplasa singuri până la cadavru.

Nu răspunsei nimic, vexat de faptul că nu mă gândisem la acest amănunt așa de simplu.

— Tare mă tem că ducele de Jorie s'a bucurat de geaba; admițând că și-ar putea regăsi jocheul, e probabil că nu va mai fi lăsat să alerge în *Grand Prix*. Cu toate că nimic nu mă mai miră, chiar dacă aș afla mâine că Winggs nu e întru nimic amestecat în afacerea dela Givet, lucru care, de asemeni nu m'ar mira, sunt în această afacere o mulțime de evenimente neprevăzute așa că nimic, absolut nimic nu poate fi precizat. Așteptând, corpul găsit în vagon în gara Grivet trebuie adus la Paris chiar astăzi ; va fi atunci mai ușor de cercetat adevărata identitate a cadavrului ; după cele ce s'au întâmplat, ducele și antrenorul său vor fi probabil, mai circumspecți.

— Dar el n'a obiectat nimic, spusei eu, și a căzut de acord că s'ar putea să se fi înșelat și a spus chiar că fața mortului e aproape de nerecunoscut. Sunt, deci, șanse ca ei să recunoască astă seară că au greșit.

Las pe cititori să-și imagineze ce șgomot a făcut în presă, scrisoarea lui Winggs, despre care, nu se știe cum, reporterii au luat cunoștință. Se deslănțui o adevărată ploaie de editii speciale, purtând titlurile cele mai senzaționale.

Ziarele, cari anunțaseră, dela început, că jocheul părăsise hipodromul de bună voie, avură suficiente motive să exulte.

Unul dintre ele avea în pagina întâia chiar. acest titlu de mare senzație scris cu caracterele cele mai mari posibile

„MORTUL VIU"

Textul care urma nu era mai prejos întru nimic. Cititorii erau purtați într'o tenebroasă serie de mistere, care de care mai de nedeslegat.

Lucrul cel mai neplăcut, — așa cum remarcase însuși William Tharps—era că tot acest mister exista realmente, — dacă se poate spune astfel, — și că, de data aceasta, pentru a-și epata cititorii, gazetele nu făcuseră altceva decât să relateze, pur și simplu, faptele întocmai cum ele se prezentau.

Cele mai multe din articolele apărute nu erau de loc îngăduitoare cu judecătorul de instrucție, căruia îi reproșau, pe tonul cel mai aspru posibil, faptul de a fi arestat pe Jane Beryl fără probe suficiente ; redactorii glumeau de asemeni pe socoteala poliției de siguranță, căreia îi arătau lipsurile ; ei se întrebau chiar ironic dacă nu cumva mortul dela Givet era un dușman personal al d-lui Allard, pe care se jurase să-l facă, cu orice preț, de râsul lumii.

„CINE ESTE MORTUL ?" „UNDE ESTE JOCKEUL ?"

Aceste două probleme insolubile erau întoarse pe toate fețele în fiecare gazetă. Ajunseseră o obsesie. De mult timp Parisul nu mai avusese un atare subiect de râs ; și acum toți își dăduseră drumul din toată inima. Revuiștii, cantonetiștii, toți bufonii metropolei trebuiau — dacă voiau să aibă succes — să-și aleagă subiecte din această scandaloasă „actualitate".

Ba, într'o zi se publicară versiuni fanteziste și disparate, lipsite de orice imaginație. Fu atunci o încurcătură generală și nefericitul cititor care îndrăznea să citească relatările a două ziare diferite, credea că e pe punctul de a înebuni, când după lectură, lăsa din mână pe al doilea.

PENTRU CITITORII NOI

În urma unei întâmplări puțin banale, petrecute la hipodromul dela Chantilly, detectivul William Tharps ia în cercetare ciudatul caz al dispariției jockeului Arthur Winggs, care trebuia să conducă în cursa „Jockey Clubului", calul prietenului său, ducele de Jorie.

În timp ce se făceau tot felul de presupuneri iar bănuielile își strângeau cercul în jurul bookmakerului Coussort, — al cărui cal câștigase cursa — și al Janei Beryl, prietena jockeului dispărut, cadavrul acestuia din urmă e găsit într un compartiment de clasa I-a al trenului Bruxelles-Paris. Descoperirea e făcută de autoritățile din orășelul Givet, unde Jane Beryl se dusese chiar în ziua crimei.

Tharps face anchetă la fața locului.

CAPITOLUL V

DOUA GLOANȚE FARA REZULTAT

Ducele de Jorie veni să ne vadă după amiază; el fusese chemat de urgență la judecătorul de instrucție pentru a confirma recunoașterea cadavrului găsit la Givet.

Citirea ziarelor îl enervase în cel mai înalt grad. Era sufletește rupt în două, pe deoparte de speranța de a-și vedea jocheul alergând în „Grand Prix" iar pe de alta de teama de a nu se fi înșelat recunoscându-i cadavrul.

După părerea sa, se lucrase cu foarte puțină chibzuință în toată afacerea; poliția, m les, nu fusese deloc abilă, ne aminti cu ironie că dupa o primă percheziție la domiciliul dela Chantilly al jocheului, perchehziție destul de rapidă și superficială, nimeni n'a mai pus piciorul în casa lui. La fel se întâmplase și cu metresa lui Winggs căreia i se făcuse o scurtă și inutilă vizită, cu puțin timp înainte de arestarea ei.

Asselin, care era de fața, nu protesta, decât formal. Rolul său personal fusese limitat de șefii lui, și puținele inițiative pe care el le luase, fuseseră aspru blamate de înalții funcționari cari își luaseră obligația de a lumina misterul și cari pretindeau ca cercetările să fie conduse după concepțiile lor.

William Tharps, care fuma melancolic, aproape de fereastra deschisă, nu rostise nici un cuvânt. Noua situație creată prin reintrarea în scenă a jockeului — prea repede înmormântat — îl încurca grozav.

La un moment dat, el păru că ia o hotărire și, cum ducele voia să plece, dându-i întâlnire pentru acea seară la cabinetul judecătorului de instrucție, decise să iasă odată cu acesta.

— Vii cu mine, Lynham?

— Cu plăcere.

Asselin se ridicase și el.

— Ești aci ca la d-ta acasă, Asselin, spuse amicul meu. Totuși dacă vrei să ne însoțești, iată. trebuie să știi că mergem acasă la Jane Beryl. Am ferma convingere că o mică și discretă vizită nu e deloc inutilă.

Dar inspectorul refuză politicos. Nu voia să-și atragă din nou reproșurile șefului.

William Tharps zâmbi.

— Nu te știam așa de fricos. Ce contează pentru d-ta părerea acestui excelent d. Allard? Haide, vino, pe răspunderea mea.

Asselin nu mai zise nimic și păru chiar încântat de prilejul ce i se oferea. Poate el presupunea, ca și mine, că detectivul amator era mulțumit să aibă pe lângă el un sprijin oficial.

Lăsarăm pe de Jorie să plece spre club și ne îndreptarăm către cea mai apropiată stație de trăsuri.

La locul de destinație, ne primi fata din casă a demimondenei.

Ea începu să-și laude stăpâna și se arătă indignată că a putut fi socotită vinovată și arestată; ne mai spuse că Jane ținea foarte mult la Winggs și că era cu neputință ca ea să-i fi făcut cel mai mic rău.

Amicul meu, după ce-și ceru iertare pentru deranjul pe care-l face, îl prezentă pe Asselin, asigură femeia că poate se va putea stabili nevinovăția stăpânei sale și făcu o inspecție amănunțită a tuturor camerelor.

In salon, sufragerie și încă în alte două camere nu fu descoperit nimic interesant. Fu vizitat apoi și dormitorul, deși subreta susținea că acolo n'a mai intrat nimeni dela plecarea stăpânei sale.

Nu mică ne fu surpriza când descoperirăm aci pe colțul unui *„chaise longue"* un revolver de mic calibru — 4½ după părerea autorizată a lui Tharps, — pe care fata din casă îl recunoscu ca fiind arma pe care prietena jockeului o luase cu sine la Givet.

Asselin radia de bucurie. Socotea găsirea revolverului drept cel mai bun mijloc de apărare împotriva tuturor reproșurilor ce i s'ar fi putut face pentrucă însoțise pe detectivul englez.

Examinându-se butoiașul, se constată că lipseau din el două cartușe.

Această descoperire readuse inspectorului tot curajul.

— Aș avea o poftă teribilă să-i telefonez „patronului".

— Ar fi cea mai frumoasă revanșă a d-tale.

Și, cu toate că fata din casă, care înțelesese marea importanță, ce o avea această descoperire pentru îngreunarea situației stăpânei sale, îl rugă să nu mai spună nimănui nimic, inspectorul se îndreptă spre buduar unde zărise mai înainte un aparat telefonic.

William Tharps părea foarte îngrijorat; nu mai examina nimic dar, în picioare, cu mâinile în buzunare, el părea cufundat într'o adâncă meditație.

Glasul plângăreț al servitoarei îl trezi.

— Nu înțeleg deloc cum de-ați găsit revolverul, zicea ea; când domnișoara a plecat am făcut completă curățenie în camerii și n'am găsit nimic suspect. De atunci nimeni, nici chiar eu, n'a mai intrat aici.

(Urmează mâine)

SPECTACOLE

Teatre

OPERA : Relache.
NAȚIONAL: mat.: Moartea Mareiui Alexandru.
TEATRUL STUDIO: Clownul.
TEATRUL COMEDIA : mat. și seara: Liliecii din clopotniță.
TEATRUL LIBER (sub Comoedia) : mat. și seara: Zile senine.
TEATRUL REGINA MARIA: mat. și seara: Azilul de noapte.
LIGA CULTURALA: Othello.
ALHAMBRA: mat. și seara : 1000 de ani pace.
TEATRUL MODERN: Miliția teritorială.
SAVOY: mat. și seara : Tănase Istanbul.
MUNCA ȘI VOE BUNA: Cămila trece prin urechile acului.
TEATRUL RELIGIOS (sala Liedertafel): Drumul Crucii.

Cinematografe

ARO : Trei fetițe dulci și jurnal Fox.
CAPITOL și ROXY: Frații Marx în Panica în hotel, și Jurnal Metro.
SCALA: „Trei camarazi" și jurnal Paramount
CARLTON : „In vâltoarea valsului" și Jurnal Fox.
SELECT: Rapsodia diabolică.
TRIANON: Cântecul dimineții și jurnal Paramount.
A. R. P. A. : „Mascatul", seria I, jurnal și complectare.
BIZANTIN (Cercul militar): Borneo, filmul junglei; O crimă pe Broadway.
FEMINA : Oglinda vieții.
REGAL: „Albă ca zăpada și cei sapte pitici". jurnal Paramount
PALAS BULEVARD: Evadatul 320
PARIS : Robin Hood și jurnal românesc.
ROXY: Viață de artist, jurnal și completare.
ELISEE: Capriccio, și jurnal Paramount
FORUM: Katia și adevărul îndrăcit.
CORSO : „Atlantis" (seria I) completare și jurnal.
AIDA : Tura, zeița junglei și Patru bărbați și un jurământ.
AMERICAN : Femei în lanțuri și Viață de artist.
ATENEUL TEI : Destinul și Patrula de noapte.
BARCELONA : Valea Blestemată, Un îndrăgostit celebru și Trupa de reviste.
CARMEN : Corsarul și Stan și Bran și Testamentul.
COTROCENI : Femeia diabolică Barnabe.
DIANA : Granița însângerată. O crimă pe ring și artiști.
DACIA : Focul din Chicago și Îndrăsnețul.
DICHIU : Eroii Siberiei, Frații Marx o noapte la operă și Banda veselă.
EDISON : Spaima vestului sălbatic și Șobolanul.
FLORIDA : Tura, zeița junglei și Umbra morții.
FRANKLIN : Pépé-le-Moko (Pasiune de apaș) și Stan și Bran „electricieni".
GLORIA : Neapole sub sărutul focului și Legea nu iartă.
IZBANDA : Lanțuri și Stan în frac.
ILEANA : Focul din Chicago, Rivalii și complectare colorată.
LIZEANU : Robinson Crusoe, ope-
DOINA : S'au cunoscut în luna Mai și Ingerul străzii.
LOLICA: Oameni în lanțuri, Polițistul invizibil învingător și Banda veselă în vacanță.
LIA : O fțiță delicioasă și Focul din Chicago.
LUCIFER : Bulu (tigrul alb) și Sângele Negru.
MARCONI: Katia, Turnul și artiști.
MARNA : Viață de artist, Arme pentru China și artiști.
MILANO : Alarmă în India,. Leopardul Suzanei și vizita M. S. Regelui Carol II la Londra.
MODEL : Monumentul indian.
MILANO: Prizonier în Africa și Semnul crucii.
NERO : O fetiță delicioasă și Păcate în paradis.
NISSA : Suflete în ceață și Nopți în Schangai.
NONI: Trăim numai odată și Cavalerii nopții.
ODEON : Viață de artist și Răzbunarea zeului Sava.
OMNIA : Șeicul și Spaima Indienilor.
ORFEU : Sfidătorii aerului și Canibalii, complectare colorată.
PARIS: Bătălia aurului și Capriciile destinului.
„PAX" : Steaua norocului și Maria Dugan e vinovată ?
PACHE : Domnișoara vedetă și Proscrisul.
RAHOVA : Senorita și Jocheul roșu.
RIALTO (fost City) : Suflete în ceață și Revista revistelor.
SPLENDID: Aventurile lui Robin Hood. Jurnal și complectare.
REX: Viață de artistă și Arme pentru China.
TRIUMF: Frații Ritz șomeri și Patru bărbați și un jurământ.
TOMIS: Aventurile lui Robin Hood Jurnal și complectare.
UNIC: Focul din Chicago și O fetiță delicioasă.
VOLTA BUZEȘTI: Robin Hood, complectare și artiști.
VOLGA: O fetiță delicioasă și Bulu, tigrul alb.
VENUS: Califul din Bagdad. O crimă pe ring.